

TITVLVS LVIII

amarī plurimū opinor: Ad te scripsi: ut nō min⁹ tua sit tuo
luptas bæc: q̄ mea. Ex Mediolano. viij. Idus Maij.

Synonyma læticiae nouæ nūciatiua.

Magna me tui fratrī uidē di læticia cœpit.

Haud facile dixero: q̄ latus nūc sim.

Hæc uoluptas in me maxima qdem est.

Nihil hoc tpe iucūdius esse mībi potuisset.

Affectus sum tuo filio uiso tanto gaudio: ut maius ullum
esse nequeat.

Læticia est hac in re mībi maxima.

Tam latus sum hoc tuo munere: ut ampli⁹ esse nō posse
unq̄ opinor.

Non existimabam unq̄ ad me tantā ulla pro re læticia per-
uenturam.

Quid est cur lætius uiuere queā: q̄ nunc uiuā:

Fuisti in me læticādo propensissim⁹.

Ego tā latus sum hisce tuis acceptis litteris: ut lætiorē esse
me posse nō ducam.

Hoc gaudiū cōe tibi esse uolo: qđ maxime me læticat.

Cura ut tā latus me semp efficias: q̄ nūc effecisti.

Debebā tibi plurima: sed qđ me adeo nūc latus effeceris:
debeo dedicoq̄ me totū.

Titulus. lvij.

De filio principi nato læticatiua familiaris.

Et si multa sunt argnmenta: quibus omnis fortuna nostri
principis nos debeat plurimū oblectare: tū hoc imprimis:
cū filius natus est ei. Tunc enim intelligim⁹ nos esse diuti-
us sine cura i pace quieteq̄ nostra facturos negotia & om-
ni molestia uacatueros. Nam ut Homerus ait: cui principi Homerus
non est fili⁹: is perinde ac p̄mittatus populis uir. At ut Euripides
dixit: principis fili⁹ læticat populos. At non iniuria
Hesiodus inqt: Nihil est tam populis exoptandū: q̄ ut Hesiodus
principi filius sit: cuius se facie quasi solis aspectu a tene-
bris diuidi posse censeat. Natus igitur nostro inuictissi-
mo principi filius tam nos reddidit omnes latos: q̄ quic-

quid usq; uoluptatis cōtingere quiuisset. Quid em si sapiebamus: uæhemētius optabam⁹: Nostris dēnīc⁹ precibus supplicationib⁹ superi satisfecere. Puer natus est nobis: ut illo utar Christiano: & filius datus est nobis: cuius fide ac prudentia possum⁹ aliquā iustissime regi: pacatissimeq; gubernari. Hanc uoluptatē nostris oībus cōmūnē esse reor: uegetiā illis ad quos nibil hæc successio p̄tinet. Manifesto em̄ quotidie intuemur & cometē: & alia cæli signa p̄ principib⁹ apparere: q̄ppe quoꝝ ortu atq; interitu fiūt & defiūt plurima. Quot em̄ uni⁹ obitu principis: cui⁹ nō sint successionē hæredes ulli fili⁹ possessori: mutatiōes factas esse legim⁹: uidimusq; nōnunq; At nomē hoc fili⁹ cohabet oia: nihilq; p̄mittit aduersi patrari: nihil insidiaz & a finitimi⁹ patrari. Gaudete igit& nos uobiscū hoc tam optato bono: & alios nostra læticia gaudere sil docete: ut & nostra sua cauſa intelligat: finitimos etiā nostros lætos esse. Ex Mediolano. viij. Idus Maij.

Pro filio principi nato lætificatiua familiarissima.

Quod plurimū oēs optabam⁹: sumus hoc tandem summis innumerabilibusq; supplicationib⁹ consecuti ut natus sit nostro principi filius. O scitus est infantulus. Facies pri Aristoteles ami: ut Aristoteles ait: digna est imperio. Nihil habet cū plebæis cōmune: tā formosus est: tā p̄ceritate mēbroꝝ: tā egregie robustis nodis ac internodis. Admirant hunc matronæ: natūc⁹ dicūt iā triennē existimandū. Q̄ sit hæc huic uniuerslo regno uæhemēs læticia: inde potes cōiectari: qđ ut optabam⁹ & sperabam⁹: ita dubitabam⁹ nunq; nō posse a supis consequi. Deoꝝ beneficio factū est: ut & nos uotis nostris largitionē intenerim⁹: & de hoc principatu sit subditis uniuersis spes bona relicta. Nā ut est princeps noster prudētissim⁹: & gubernat nos sapientissime: sic filiū instituet sui similē: ad omnē uirtutis gloriā. Lætemur igit& exultem⁹ oēs: hoc tā iucūdo & fœlici munere. Ex Mediolano. vij. Idus Maij.

Pro filio principi nato grauis.

TITVLVS LVIII

Antiquissimus populoꝝ mos extitit: ut cū principibꝫ si, lij nascerent: omne sūmæ læticiaꝫ genus declararet. **Quā** obrē Persæ undiq cū muneribꝫ eo casu cōueniebāt; ut & Persæ regi gratularēt: & psaltis chorisq publicā exultationē exi primerent. **A**t aegyptijs regibus aliquā plus dicit: uno filio Aegyptijs nato: tributi accessisse: q cū totius anni redditus mitteban tur. Quare apud illos trito id cōoperat usurpari (ut Plato Plato inq) uerbo: boni sunt anni fructus: si filius regi natus est. **T**hracibus uero regibus solebant occurrere cū sacrificijs **T**hraces sacerdotes pæana canentes: cuius auspicijs bonis filij cre ti forent illis. **Q**uem qdem ritū cū dirimisset Diomedes il. **D**iomedes le crudelissimus: populis odiosissim⁹ fuit. **A**t Arcades ha/ **A**rcas buerūt Lycaonē semp infensum: posteaq Arcadē (quē po etæ iure fabulanē in ursum esse uersum: qm patris metu la teret in sylvis) pepulisset ex regia: coegissetq profugū in certa latere sede. **N**ā si gratulandū est principi cui fili⁹ na tus sit: multo debet eo filio magis lætari pater cuius est: & cui⁹ cū salute sua cōnexa est salus. **Q** si uero modo nō læ/ **Q**ui filios tatur: sed eius interitū querit: is merito est oībus odiosus eiecerunt & Lycaonis promeritus est cognomentū: eoq peius qd uel ipsi lupis suis afficiunt foetibꝫ. **A**t Tantalus rex tam il. **T**antalus lustris: q & Europæ magnas rexit urbes: & grandem **A**siaꝫ partē subegit: iccirco coactus est demū in se suosq mores omnes poetas plura fingere: q cū haberet Pelopem filiū: **P**elops non modo lætus eo nō erat quē amabat uniuersa græcia: sed eū a se pepulit: & exulare coegit: quē græci imprimis odiū eiusq uirtutē sibi regem asciscentes: ab eo suæ regio ni nomen dederunt: eamq Peloponnesum uocauerunt. **Q**uid Agenorē in mediū afferā: quē phoenices pari sunt Agenor insectati ratione: quod Cadmū a se filiū abdicasset; **I**s autē Cadmus non multo post in Boetia Thebas condidit. **A**styagē in **A**styages nepote Cyro ejciendo damnant: & Amulum in fratribꝫ Cyrus Numitoris ejciendis nepotibus improbant: & Laium Amulias crudelissimum in Oedipo filio feris mandādo: sui sceleris Laius passum esse pœnas dicunt: propterea quod non læticiam

r 3

TITVLVS LVIII

publicam (ut debebant) exegissent: sed dolorem acerbissi
mū: qđ ab omni naturæ ui alienissimū & uidebat & erat.
Quo eñ debet iucūdūt exhibarari parentes ac auī: qđ si fi-
lij nepotesq; nascant̄ a qbus propagari uideant genus su-
um suæq; immortalitati studeri: **I**am est imortalitas sola
(cuius uident̄ esse omnes: quāto maiores & magis sunt il-
lustres: cupidissimi) bonis omnib⁹ exoptanda: ut cū aliqd
acquiritur: unde possit ea quiq; nancisci muneris: in eo sit
omnis mens occupata: ab eo pendeat uoluptas ois. **Q**ua-
re sapiētissime dictū est apud **V**irgilii illud: **O**m̄is in alca-
nio chari stat cura parentis. **N**atus iḡe nunc nobis filius &
nos sumope lētos fecit: & ut ep̄las eius causæ lētificatiuas
ad amicos mitterem⁹ atq; subditos fecit. **L**ētati certe nos
sumus supra modū: nō solū ea iucūditate: quæ communis
est patrib⁹ singulis: ut filioꝝ successionē uiuant: sed ea uo-
luptate quæ nos nobiscū subit: ut uideam⁹ iam parari: qui
nobis obeuntib⁹ aliqñ: ut mortales sum⁹ interituri: nostro
nomine ac nutrit̄: luste sapienterq; uos om̄is moderet̄ atq;
regat. **Q**uid eñ est dubitandū populis: ne pace uiuāt trā-
quillissime: cū bene natū regē habent̄. **A**t uobis amici ac
fœdere mecū iunctū cōmūnē iccirco uoluptatē hāc reor:
qm̄ ut patrimoniorū sunt filij: **D**emosthenis instituto: sic
debent paternasq; esse amicitiasq; hāredes. **Q**uale ut ego
uester semp fui: nullaq; in re diuisus a studiis & uoluntati-
bus uestris: sic fili⁹ hic futur⁹ est me⁹ paternæ mētis æmu-
lus: ad quæ oia sic instituā: ut in eo aliū meipslū uos esse na-
tūs: sitis nō multo post intellecturi. **G**audete iḡe mecū: &
publicæ huic lēticiae festos hisce dedicem⁹ dies: cū sacrī
etiā ut talis in uos filius futur⁹ sit: q̄lis pater antebac semp
extitit. **E**x Mediolano. v. **I**duſ Maij.

Demosthe-
nes

Synonyma p filio principi nato lētificatiua.

Lētandū est nato principi filio.

Cōmūnis nos p nato nobis regulo uoluptas capiat.

Eandē agam⁹ lēticia ppter natū nobis principis filiū.

Choros & saltus adeam⁹ p nobis nato principi filio.

TITVLVS LIX

Gaudeant oēs hoc nato regis filio.

Publica est hæc non priuata læticia: qđ nostro principi natum sit pignus.

Successurus nostro regi nūc natus infans cōmunē in nos contulit uoluptatē.

Sumus tam summa detenti læticia propter principi natū hoc die filium: ut nihil uoluptuosius: nihil iucundius dīci possit.

Tanta læticia tenemur cūcti: ut nihil addi possit ad cumulū: qā filius est principi nostro nūc natus.

Ob natum nūc mibi filium: cupio uos mecum pariter exultare.

Qui me amāt: banc meā exultationē ppter natū mibi infantē sibi cōmunē faciāt.

Qui particeps est meæ iucūditatis: qā nat⁹ sit mibi fili⁹: nō me minus longe exultabit.

Qui me⁹ est uel affinis uel p̄pinquus: natū mibi filiū meū summopere læterē.

Titulus.lix.

De filia nata lætificatiua familiaris.

Viri boni iurisconsultoꝝ illud maximū uitii considerantes: uel duce natura: non minus filias amant: q̄ filios. **E**odem beniuolentiae gradu suo semine natos prosequunt̄.

Quā obre **A**rtaxerxes una dicebat sibi nata filia: duos sibi **A**rtaxerxes filios quæsiuisse: quoniā **H**orontem sibi generū adoptasset. **I**nde fit: ut neq̄ natura repugnet: nec interdū cōsuetudo: nec ius hominū: ut amenē filiæ nō minus: q̄ filij. **Q**uare cum mane sit nobis nata filia: & nos lætati sumus maximopere: & ut lætenē æquæ amici nostrī: plurimū cupim⁹: qui nullis a mente nostra uideant̄ esse studijs abhorrētes. **S**i nos igit̄ amatis: uos subdit̄ publicā læticiam choris/saltibus/ supplicationibus triduanis efficite: omneq̄ uoluptatis honeste genus exercete. **A**t uos amici/patres atq̄ fratres: declarate cæteris mea quæq̄ nobis esse communissima. Ita enim me dī adiuuent: ut nō minorem ex hac